

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

ערב לידידי חב"ד

ביום חמישי, י"ג באדר"א (13.2), אור לפורים קטן, יהיה אי"ה בבנייני האומה בירושלים ערב מיוחד לידידי בתי חב"ד בארץ. בחלק המוזיקלי - הפועה מיוחדת של אברהם פריד עם האחים גת. נותר מספר מצומצם של כרטיסים בבתי חב"ד.

סדנה לפערים

ארגון התקשרות פותח סדנה מקצועית לזוגות שבהם אחד מבני הזוג שומר מצוות והשני איננו כזה. הסדנה עוסקת בתפיסת החיים המשותפים ובסוגיות כגון שמירת שבת, חינוך ילדים, טהרה וכשרות. פרטים ורישום בטל' 03-9302030.

ספרי מלכות הכתר

ספריית מלכות הכתר מגישה סדרת ספרים חדשים של קומיקס לילדים, ובהם: טיסה גורלית - משלים חסידיים, סיפור הרבי מליובאוויטש, ועלילת הרופאים - סיפור העלילה נגד רופאים יהודים ברוסיה וסופה המפתיע. טל' 1-700-704120.

בני עם בני היכלא

הזמר העולה בני פרידמן מגיש את אלבומו החמישי - בני היכלא, אוסף שירי שבת בעיבודים חדשים ורעננים. באלבום תשע מחרזות. טל' 1-700-704120.

זמני השבוע

ירושלים תלאיב חיפה בארשבע אילת ניוירוק

כניסת השבת 4:37 4:51 4:41 4:55 4:57 4:54

צאת השבת 5:51 5:53 5:51 5:54 5:54 5:55

311 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לא בילוי אלא מפעל-חיים

נישואים משמעותם בניית בית משותף, יצירת מפעל-חיים משותף. לשם כך צריך שהשותפים יתאימו לבניית הסוג המסויים הזה של חיים

חתונה יהודית. הבסיס להקמת בית יהודי (צילום: מאיר אלפטי)

אדם נפלא, אבל אין הוא השותף הראוי להקמת משרד של רואי חשבון. כאן צריך אדם שאינו מחפש 'מוזה', אלא אדם שמסוגל לשבת ימים שלמים על מספרים יבשים.

השליחות הנכונה

יהודי, גם אם אין הוא שומר תורה ומצוות, יהודי הוא. בנפשו פנימה הוא מבקש לבנות בית יהודי, ולגדל ילדים שיקבלו חינוך יהודי. לשם כך הוא זקוק לשותף שנפשו משתוקקת לאותו דבר. כך יוכלו לבנות בכוחות משותפים בית יהודי חם, ויגשימו את שאיפת ליבם.

אי אפשר לבנות בית יהודי עם מי שאינו יהודי. הוא יכול להיות בן-אדם נחמד ומוכשר, אבל נפשו נמצאת במקום אחר. נועדה לו שליחות אחרת בעולם, והוא צריך להקים בית מסוג אחר. לשם כך הוא זקוק לשותף כמותו, בן-זוג שיש לו אותו ייעוד ואתה שליחות.

כאשר יהודי מתחתן עם לא-יהודייה (ולהפך) נקלע כל אחד ואחת מהם למקום שאינו נכון בעבורו, ושניהם אינם יכולים להגשים את ייעוד חייהם. לכן זה אסון לשניהם. שניהם תקועים בתוך קשר שהוא הרסני בעבורם, ובסופו של דבר שניהם נידונים לחיים אומללים.

השבת נקרא על הציווי 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם'. בית יהודי הוא מעין מקדש שבו שוכן בורא העולם. את המקדש הזה יהודי יכול לבנות אך ורק עם בן-זוג יהודי. וזה גם המפתח לחיים טובים ומאושרים.

מרבים לדבר על השי עור הגבוה של ההתברור ללות בעולם, בעוד בארץ היהודים רובם ככולם נישאים ליהודים. אכן, זה הצד החיובי בה תקבצותם של מיליוני יהודים יחד, דבר שמוליך מדרך הטבע להפיכת נישואים בין יהודים ללא-יהודים לתופעה שולית.

עם זה, ההסתמכות על הרוב היהודי דוחקת הצידה את החינוך ואת קביעת הקו האדום בנפש האדם מפני נישואים מעורבים.

למרבה הצער, רבים מבני הדור הצעיר בארץ אינם מבינים כלל את המשמעות החמורה שבנישואים כאלה. נדמה להם שההתנגדות לכך מבטאת דעות קדומות. גם התקשורת מציגה בדרך כלל בנימה אוהדת את סיפורם של זוגות מעורבים, והם מתוארים כמי שגברו על פערי דת, תרבות ומנטליות.

אסון לשניהם

ההתבוללות מוצגת כאסון במישור הלאומי. אכן, היא גורמת לעם היהודי לאבד מיליונים מבניו. אותם יהודים וילדיהם נטמעים בקרב העמים, וגם מי שאינם יהודייה לא ידעו בדרך כלל כי יהודים הם. אולם חשוב לזכור כי ההתבוללות היא קודם כול אסון במישור האישי - זה מתכון בדוק להרס חייהם של שני בני הזוג.

כך כותב הרבי מליובאוויטש (מובא בעיבוד קל): 'נישואי תערובות זה אסון בפועל - לשניהם. ואם יש יחס הוגן כלשהו מזו לזה (ולא רק חשק זמני - שבוודאי יחלוף), לא יגרור את השני לחיי אסון תמיד כל הימים (אפילו אם השני רוצה לאבד עצמו לדעת)'.
אנשים צעירים נוטים לראות את חיי הנישואים כאילו הם סוג של בילוי משותף, אבל זו אשליה. נישואים משמעותם בניית בית משותף, יצירת מפעל-חיים משותף. לשם כך צריך שהשותפים יתאימו לבניית הסוג המסויים הזה של חיים.

רואה חשבון שמחפש שותף להקמת משרד לא יבחר בציייר בעל נפש של אמון. הציייר יכול להיות

הכניסה אל המקדש הפרטי

לחם הפנים, ואף הוא מסמל את התורה. הלומד 'מעכל' את הלימוד במוחו, והתורה נהפכת לחלק ממנו, כשם שהלחם מתעכל ונעשה "דם ובשר כבשרו". הקטורת מייצגת את התפילה, ככתוב בתהילים "תָּכֹן תְּפִלְתִּי קִטְרֹת לְפָנֶיךָ".

שיא הקדושה

האזור המקודש ביותר הוא קודש־הקודשים. שם עמד ארון הברית, המסמל את ההתעלות הרוחנית הגבוהה ביותר שאפשר להשיג. היא באה על-ידי מסירות נפש בתפילה, שאליה מגיעים בשעת קריאת שמע, ועל-ידי לימוד פנימיות התורה, היא תורת החסידות.

במילה 'ארון' יש 'אור' וכן האות נ'. 'אור' רומז לתורה, כמו שהמפרשים מסבירים שבצלאל בנה תחילה את הארון, מפני "שבו מונחת התורה שנקראת אור". ה' רומזת לחמישים שערי בינה. התורה מפיצה את האור האלוקי בעולם, אלא שלעיתים התורה אורה מוסתר. תורת החסידות מגלה את האור שבתורה, ולכן היא בבחינת 'קודש־הקודשים'.

(רשימות, חוברת נג, עמ' 4)

הלכלוך הרוחני שדבק בו בחוץ. גם אם נלחם ברע ונאבק בו, ייתכן שמשוהו מן הרע נאחז בו.

לאחר הרחיצה היהודי רשאי להקריב קרבנות. תהליך ההקריבה מורכב משחיטת הבהמה, זריקת דמה והקטרת חלבה על המזבח. ברוחניות, השחיטה מייצגת את הקודש החמימות ('הדם') מן העיסוק בענייני החולין, והפנייתה לעבודת השם. גם החלב, המסמל את תחושת התענוג, צריך להיות מופנה לעבודת השם בלבד.

כמו לחם וקטורת

לאחר שהיהודי התנקה מענייני החולין והקדיש את כוחותיו לעבודת הבורא, הוא נכנס אל ההיכל, שבו מזבח הקטורת, מנורת הזהב ושולחן הפנים. אלה מסמלים עבודות שכל מהותן קדושה, כמו תפילה ולימוד התורה.

המנורה, שהפיצה את הקדושה בעולם, מייצגת את לימוד התורה. בשעת הלימוד שכלו של האדם מתאחד עם חכמתו של הקב"ה, ואור חדש ונעלה מאיר בעולם. על השולחן עמד

במשכן ובבית־המקדש היו מתחמים בעלי רמות קדושה משתנות, ולפיהן הוגבלה הכניסה אליהם. האזור בעל הקדושה הפחותה ביותר היה החצר (ומקבילתה בבית־המקדש - העזרה). לשם הותרה הכניסה לכל יהודי, ולא רק לכוהנים וללוויים. אל ההיכל נכנסו הכוהנים בלבד, ואילו אל המקום הקדוש ביותר, קודש־הקודשים, נכנס הכוהן הגדול לבדו, וביום הכיפורים בלבד.

בני ישראל נצטוו 'וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ, וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹכָם'. הכוונה היא שכל יהודי צריך ליצור בנפשו 'מקדש' לקב"ה, שבו תשרה השכינה, בדומה לבית המקדש הגשמי. וכמו בבית המקדש, גם בעבודת המקדש שבנפש יש רמות קדושה, זו למעלה מזו.

רחיצת הרע

בחצר המשכן היו הכיור וכנו, ששימשו לרחיצת הידיים והרגליים. ה'חצר' שבנפש מייצגת את נקודת המעבר מחיי החולין אל הקדושה. כשיהודי מבקש להיכנס אל תחום הקדושה עליו 'לרחוץ' את עצמו תחילה מן

אמרת השבוע

כדאי לסבול

הגאון הרוגוצ'ובי, רבי יוסף רוזין, סבל רבות מכאבי ראש. הוא אמר למקורביו כי הגמרא קושרת כאב ראש בביטול תורה, אך הוא אינו מוצא בעצמו ביטול תורה שיסביר את כאב ראשו.

פעם אחת התבטא כי ככל הנראה מקור הכאבים הוא בקפידתם של חכמי הראשונים והאחרונים שחולקים על הרמב"ם, על נטייתו להצדיק את הרמב"ם בכל עניין, ואולי בכך פגע בכבודם של הראשונים והאחרונים.

"עם זה", אמר הגאון, "הכול כדאי כדי להוכיח את צדקתו של הרמב"ם".

פתגם חסידי

"יש מי שמשלים את עצמם שזכו למדרגת לב נשבר, בעוד האמת היא שאין להם לב כל עיקר" (בעל חידושי הרי"ם)

הארון | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

הלומדים משלימים

"ועשו ארון עצי שיטים, אמתיים וחצי אורכו ואמה וחצי רוחבו ואמה וחצי קומתו" (שמות כה,י). מידותיו של הארון אינן שלמות, כדי ללמדנו שלצורך השגת השלמות דרושה עוד מחצית, והיא - לומדי תורה ומקיימיה. בלעדיהם אין התורה אלא חצי דבר.

(שפתי כהן)

לב נשבר

האמות שבמידת הארון חצויות ואינן שלמות, לפי שבעלי התורה, שעליהם הארון רומז, צריכים להיות בעלי לב נשבר ונדכה. נוסף על כך שלימוד התורה צריך להיות מתוך התבטלות, הרי "אין מוסרים רזי תורה אלא למי שליבו דואג בקרבן".

(ספר המאמרים תרפ"ז:פ"ט)

רמז לעליונים

כל כלי המקדש וצורת עשייתם רומזים לדברים גדולים ועליונים, כדי שמתוך מחשבתו של האדם בהם, יהיה מושפע מהם לטובה.

(ספר החינוך)

בזכות הילדים

"ועשית שניים כרובים" (שמות כה,יח). מפרש רש"י: "כרובים - דמות פרצוף תינוק להם". הכרובים סככו בכנפיהם על הארון, שבו היו

מונחים הלוחות. ללמדנו שקיום התורה שבארון תלוי ב'כרובים', בתינוקות של בית רבן, הלומדים תורה ומתנהגים ברוחה. ילדים וילדות אלה סוככים על התורה ומבטיחים את המשך קיומה.

(הרבי מליובאוויטש)

שלמות בכול

"והיו הכרובים פורשי כנפיים למעלה... ופניהם איש אל אחיו" (שמות כה,כ). תלמיד חכם ושומר תורה חייב להצטיין בהתנהגותו בכל התחומים. עליו להיות בבחינת "פורשי כנפיים למעלה", נזהר במצוות שבין אדם למקום, ובו בזמן להיות בבחינת "ופניהם איש אל אחיו" - נזהר בדברים שבין אדם לחברו.

(עוללות אפרים)

להבין כפשוטו

"ארון העדות" (שמות כה,כב). התורה נקראת 'עדות', ללמדנו כי כמו שהעדות ראוי שתובן כפשוטה, כך את תורת השם ומצוותיה יש להבין כפשוטו, ולא לעשות להן פירושים שונים, לומר שיש בהן תנאי או זמן מוגבל שלא נזכר בהן.

(ספר העיקרים)

קמח ותורה

"ועשית שולחן" (שמות כה,כג). הארון והשולחן נזכרים בתורה זה אחר זה, ללמדנו ש"אם אין קמח אין תורה" ו"אם אין תורה אין קמח".

(שפתי כהן)

רבי אחד בלבד

חז"ל ציוו "משנכנס אדר מרבית בשמחה", אך בראש חודש אדר תשי"ז שררו אבל ותוגה בבני ברק. האדמו"ר רבי יוסף צבי קאליש מסקרנביץ, ששימש גם רבה של העיר, נסתלק לבית עולמו וחסידיו נותרו בלי רועה.

כעבור זמן פגש יהודי שמקורו בעיר זלושין שבפולין מכר מבני עירו, שהיה מחסידי סקרנביץ. "אין לי רבי", נאנח החסיד בכאב. המכר הבין לליבו, אך ניסה לנחמו: "יש עוד אדמו"רים".

החסיד הישיר לעבר חברו מבט נוקב והשיב בנחרצות: "לא!".

המכר תמה על התגובה התקיפה, והחסיד אמר: "אם נימוק אתה מבקש – אספר לך".

הסיפור התרחש ארבעים שנה קודם לכן, בשעה שהחסיד התגורר בזלושין. יום אחד חלתה רעייתו במחלה קשה. ידם של הרופאים המקומיים קצרה מלהושיע. "יש להבהילה לוורשה הבירה, אולי הרופאים שם יוכלו לסייע לה", אמרו לו.

ואכן, הרפואה בעיר הבירה הייתה מתקדמת יותר. הרופא הבכיר שבדק אותה זימן התייעצות רפואית, וזו הובילה למסקנה כי יש לנתח את האישה בדחיפות. כל התמהמהות, אמרו הרופאים, עלולה לעלות ביוקר.

מועד הניתוח נקבע כבר ליום המחרת, בשעה שמונה בבוקר.

למשמע הדברים התעננו פני החסיד. בדיוק עכשיו שוהה האדמו"ר מסקרנביץ מחוץ למדינה, ולא יעלה על הדעת לבצע ניתוח בלי ברכתו. הוא מיהר לשגר מברק אל הרבי.

כל אותו יום המתין החסיד לתשובה, אך זו בוששה לבוא. אולי המברק לא הגיע ליעדו, התעורר חשש בליבו.

הערב ירד והדאגה בלב החסיד גברה והלכה. שוב ושוב הביט בשעונו. המחוגים המתקרבים אל הספרה שמונה העצימו את המתח שהיה שרוי בו.

פתאום נפל רעיון במוחו. "אסע אל האדמו"ר בעל 'אמרי אמת' מגור ואשאל את פיו".

מיהר החסיד להזמין מונית ונסע אל העיר גור. שם נודע לו שהרבי מתעתד לצאת לוורשה, לשמחה משפחתית. אולם כאשר הגבאים שמעו את שאלתו הבהולה הניחו לו להיכנס אל הרבי מיד.

סירובו לבצע את הניתוח. הרופאים ניסו ללחוץ עליו ולהזהירו כי הוא מסכן את חיי אשתו, אך החסיד היה איתן באמונת הצדיקים שבלבו. הרבי אמר – וכך יש לנהוג.

בתוך כך נתבשר החסיד כי הגיע מברק תשובה מרבו. בהתרגשות פתח את המברק, וכשקרא את תוכנו – נעתקה נשימתו. הרבי כתב שגם במשפחת האדמו"ר מגור אירעה מחלה כזו, וגם אז הרופאים דרשו לנתח את החולה, אולם נתקלו בסירוב – והחולה נתרפא.

שמחתו של החסיד הייתה גדולה. הנה, שני הצדיקים הגדולים ענו תשובה וזה לגמרי! בלב קל חתם על טופס הסיור, ואכן, החולה הבריאה מעצמה, כפי שהבטיחו שני הצדיקים.

כאשר שב האדמו"ר מסקרנביץ, ניגש אליו החסיד במעמד קבלת הפנים וסיפר בקצרה את כל מה שקרה. הרבי האזין לדברים ואמר: "עלינו לדבר ביחידות. בוא אליי מחר, בשעה שאני יוצא לטייל בגן, ונשוחח".

החסיד היה נרגש. מעולם לא זכה לשיחה עם הרבי בטיול הבוקר שלו. כל הלילה לא עצם עין מהתרגשות.

"אספר לך מעשה שהתרחש בעולם העליון", אמר לו הרבי, והחל לספר: "בבית דין של מעלה התקיים דיון על יהודי שעלה לעולם האמת. הקטגור הציג רשימה של עוונות שעשה היהודי. זה נאלם דום. לא היה בכוחו להפריך את ההאשמות, שכן לדאבון הלב היו אמת לאמיתה.

"שאלו אותו הדיינים: 'אולי יש לך ללמד זכות על עצמך?'. הרהר היהודי ואמר: 'כן, הייתי חסיד נאמן של האדמו"ר שלי!'.

"נענה אחד הדיינים: 'הלוא יש פסק הלכה: תלמיד שגלה – מגלין רבו עמו. אם ישלח את היהודי לגיהנום, יצטרכו לשלוח לשם גם את רבו'. פסקו הדיינים שמקומו של הנפטר בגן עדן, לצד רבו.

"אחריו הובא יהודי שני לדין. אף אצלו הוצגה רשימת עוונות נכבדה, וכשהגיע תורו לטעון את טענתו אמר: 'אני הייתי לא אצל אדמו"ר אחד, אלא אצל שני אדמו"רים!'.

"השיבו לו הדיינים: 'אם הלכת לשני אדמו"רים, הרי שאף אחד מהם לא היה הרבי שלך', ופסקו את דינו לחובה".

הרבי סיים לספר, והחסיד קלט היטב את המסר.

"עכשיו אתה מבין מדוע אינני מחפש רבי אחר?", סיים החסיד בבני ברק את סיפורו לרעהו.

בשעה שתיים בלילה שיגר האמרי אמת' את משמשו להזמין את היהודי. הוא ביקש ממנו לפרט את העניין, ולאחר מכן הרהר רגע ואמר: "גם במשפחתנו אירעה מחלה כזאת, וגם אז הרופאים סברו שיש לנתח, אך לא עשינו ניתוח והבעיה נפתרה מאליה".

החסיד מיהר להודיע לרופאים על

החסיד הציג את שאלתו לפני הרבי והסביר שהניתוח נקבע למחר. לתדהמתו הרבי התעלם מן השאלה, לא ענה דבר ויצא למסעו.

החסיד לא התייאש. הוא נסע אחרי הרבי לוורשה, ולאחר שנשתיימה השמחה צעד אחריו עד בית מארחיו ולא סר מן הדלת.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

מקומו של הארון

אחד מכלי המקדש החשובים ביותר הוא הארון, שעמד בקודש הקודשים. אולם בבית השני לא היה הארון, כפי שהגמרא אומרת (יומא כא,ב): "חמישה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן – ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה, ורוח הקודש, ואורים ותומים". הדבר מעורר תמיהה גדולה: האם ייתכן שהיה חסר בבית המקדש השני אחד ממרכיביו החשובים והעיקריים?

התשובה לשאלה זו רמוזה בדברי הרמב"ם בהלכות בית הבחירה. בפרק הרביעי, שבו הוא מפרט את מבנה הבית, הרמב"ם כותב: "בעת שבנה שלמה את הבית, וידע שסופו ליחרב, בנה בו מקום לגנוז בו הארון, למטה במטמוניות עמוקות ועקלקלות. ויאשיהו המלך ציווה וגנזו במקום שבנה שלמה" (והרמב"ם מאריך בזה עוד).

המקום הנסתר

דברים אלה מעוררים כמה שאלות: ראשית, ספר הרמב"ם הוא ספר הלכות, מהי אפוא המשמעות ההלכתית של הסיפור הזה? שנית, אם אמנם נחוץ לספר מה נעשה בארון, מן הראוי היה להביא את הדברים בפרקים הקודמים, כאשר פורטו הלכותיו של הארון, ולא בפרק שבו מדובר על מבנה המקדש!

אלא בזה הרמב"ם מבקש ללמדנו דבר גדול וחשוב במבנהו של בית המקדש. כאשר נבנה הבית נקבע מלכתחילה שיהיה לארון שני מקומות בבית המקדש – אחד, מקום גלוי, על אבן השתייה, בקודש הקודשים; והשני, מקום גנוז ונסתר, תחת קודש הקודשים ("במטמוניות עמוקות ועקלקלות"). נמצא שגם המקום הזה, שבו נגנז הארון, הוא מקומו של הארון מלכתחילה, וכך נבנה הבית בידי שלמה המלך.

מכאן עולה שגניזת הארון בימי יאשיהו איננה פעולה של בדיעבד או באין ברירה, אלא כך נקבע מלכתחילה, שיש בעבור הארון עוד מקום, במטמוני האדמה, תחת המקדש. לכן מדגיש הרמב"ם שהדבר נעשה בידי שלמה המלך "בעת שבנה" את הבית, כאשר "ידע שסופו ליחרב" – שכן הדבר מוכיח שמקום הסתר נתקדש מלכתחילה להיות מקומו של הארון, כחלק מקודש הקודשים.

עלפי זה מובן גם מדוע הרמב"ם מוסיף ומציין שגניזת הארון הייתה על ידי יאשיהו המלך: אותו זמן לא היה עת החורבן, ובית המקדש לא היה כלל וכלל בסכנה (כידוע עד כמה היה תוקף יד ישראל בימי יאשיהו). נמצא אפוא שהכנסת הארון למקום גניזתו הייתה מעין הכנסת הארון לקודש הקודשים על ידי שלמה – הכנסתו למקומו המיועד לו.

'עמוק עמוק'

דבר זה מסביר מדוע בית המקדש השני לא היה חסר דבר מעיקרי בניין הבית, שכן אף הארון היה במקומו, אלא שהוא היה במדורו הגנוז.

עתה יובן עוד, ששלושת בתי המקדש אינם שלושה בניינים נפרדים, אלא בעיקרם הם בית אחד, שנבנה מחדש. כבר בבניין הבית הראשון נקבעו דברים הנוגעים לבית השני ולבית השלישי, וחלק ממנו (מקום הארון הגנוז במעמקי האדמה) נצחי וקיים לעד.

במקדש לא היה יכול להתרחש חורבן, שכן לא ייתכן שתהיה לאומות העולם שליטה בביתו של הקב"ה. החורבן קרה מפני שבעת בניינו נקבעה בו האפשרות הזאת, כדי שתהיה ירידה לצורך עלייה, עד העלייה הגבוהה ביותר, בבית המקדש השלישי. הדבר רמז בלשון הרמב"ם: "מטמוניות עמוקות" – יש כאן סוד עמוק, בבחינת "עמוק עמוק מי ימצאנו" (קהלת ז,כד), שעליידי הירידה דווקא, שממנה באים לידי עבודת התשובה, יבנה הבית השלישי במהרה בימינו (ראו לקוטי שיחות כרך כא, עמ' 156).

רבי יעקב' של בית שאן

של ההיריון הפליגה המשפחה ממרוקו לישראל, ושהתה בתחנת ביניים בצרפת. היה חשש שאימי תלד טרם הזמן. באותו לילה ראתה בחלומה שוב את הרבי, והוא אמר לה שלא תלד בארץ נכר. וכך היה. המשפחה הגיעה לארץ בשלום והתיישבה בבית שאן. כאן נולדה בשעה טובה, ושמי נקרא כמוכן על שמו של הרבי."

רבים מתושבי בית שאן הרגישו תחושת אובדן אישית, עם פטירתו של שליח חב"ד בעיר, הרב יעקב שמולביץ ע"ה, אחרי מחלה קשה. כמעט לכל תושב יש מזה לספר על 'רבי יעקב', כפי שהכול מכנים אותו. "במוצאי שבת אחרי פטירתו", מספר רב העיר, ייבדל לחיים טובים, הרב יוסף-יצחק לסרי, "ניגש אליי אחד התושבים וסיפר כי שני ילדיו הקטנים אמרו לו בעצב: 'אבא, רבי יעקב לא יבוא עוד לגן; הוא עלה לשמים'.

דמות מאחדת

הרב לסרי מספר כי הרב שמולביץ ביקש ממנו לסייע בבניית מקווה בשיטת חב"ד. "הבטחתי לו שנעשה כל מאמץ בעניין", הוא אומר. "ואכן, זמן קצר לפני פטירתו זכה הרב שמולביץ לראות בבניית המקווה המפואר בעיר".

"הסיפור הזה יכול להמחיש את ההיכרות של ילדי העיר עם רבי יעקב. לצד כל פעילותו הענפה היה טורח ובא אל גני הילדים. אין ילד בעיר שלא הכיר אותו. דמותו הייתה מיוחדת, קשורה לכל תושב בעיר. כולם מצאו אצלו אוזן קשבת, בכל דבר ובכל עניין".

הרבי בא בחלום

כבר שתיים-עשרה שנים משמש הרב לסרי רב העיר. "כשנפגשנו בפעם הראשונה", הוא נזכר, "שאל למקור שמי - יוסף-יצחק. וזה הסיפור: משפחתנו התגוררה במרוקו. יום אחד סיפרה אימי לאבי - המקובל הרב מכלוף לסרי - כי נגלה אליה רב ושמו יוסף-יצחק ואמר לה כי ייוולד לה בן וביקש לקרוא לבן על שמו.

"אימי לא ידעה לומר מי הצדיק שנגלה בחלומה. אבי הבין מיד שמדובר באדמו"ר השישי בשושלת חב"ד, רבי יוסף-יצחק שניאורסון. בשלב מתקדם

הרב לסרי (משמאל) עם הרב שמולביץ ע"ה

מחלתו, אבל הוא מעולם לא דיבר על זה, אלא שוחח תמיד על הגאולה - דבר שאפיין אותו מאוד. על-אף כל הקשיים, הסבל והייסורים שלו, תמיד דיבר איתי על העתיד ועל השמחה הצפויה לנו. האופטימיות הייתה חלק ממנו.

"עם היוודע דבר פטירתו הייתה לי תחושה קשה מאוד. גם עכשיו, לקראת השלושים לפטירתו, מרגישים היטב את היעדרו. אין לי ספק שרעייתו הרבנית והילדים היקרים יקבלו עליהם את המשך שליחות חייו, וימשיכו בפעולות הנפלאות. הוא עשה עבודה של אנשים רבים כליכך. יהי זכרו ברוך".

סודות הגאולה

סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

טל' 1-700-704120

גפן בס"ד

החברה החרדית לביטוח ופיננסים

ביטוח משכנתא בתנאים מיוחדים

כולל ביטוח צד ג' + צנרת + ביטוח לרעידות אדמה

077-444-7777(1)

מעוביין לקנות ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה) וכן כלי כסף, רימונים לס"ת, כתרים, אצבעות, מגילות אסתר פסולות ועוד...

052-9772525

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ברכת 'ישתבח'

שאלה: במה מעלתה המיוחדת של ברכת 'ישתבח'?

תשובה: ברכת 'ישתבח' היא הברכה שאחרי 'פסוקי דמורה'. אין היא נפתחת ב'ברוך', מכיוון שהיא נחשבת המשך לברכת 'ברוך שאמר', שלפני 'פסוקי דמורה', והיא חותמת למעשה את ברכת 'ברוך שאמר'.

הספרדים נוהגים שרק החזן עומד באמירת 'ישתבח', ואילו האשכנזים נוהגים שגם הקהל עומד, גם כשהיא נאמרת ביחיד.

בזוהר נאמר, שבאמירת שירת הים מתעטרת כנסת ישראל בכתר שעתיד הקב"ה לעטר בו את המלך המשיח, ולכן צריך אדם לומר את השירה בכוונה, וכשמגיע ל'ישתבח' - נוטל הקב"ה אותו כתר ומניחו לפניו, וכנסת ישראל עומדת להיכנס לפניו, ובאותה שעה על האדם לשים ליבו ורצונו באמירה זו.

בתחילת פרשת תרומה פורטו י"ג דברים המיועדים לבניית המשכן, וכנגדם נתקנו י"ג השבחים המופיעים בברכת 'ישתבח' ("שיר ושבחה... קדושה ומלכות"). בזוהר נאמר שאין להפסיק בתוך י"ג השבחים האלה, המכוונים כנגד י"ג מידות הרחמים. ופירשו המקובלים, שהכוונה היא שיש לאומרם בנשימה אחת, וכן הביא אדמו"ר הרשב"ב ג"ע מלילובאוויטש בהגהותיו לסידור.

[מונים את י"ג הדברים האלה בנפרד משאר חומרי המשכן, משום ש'שמן למאור' ובשמים אינם מכלי המשכן אלא חלק מעבודתו].

מקורות: ברכת ישתבח: רמ"א נא, ונו"כ, והלכה ברורה שם סל"ו. שו"ע אדה"ז נגא. השבחים: פרשתנו כהב, רש"י, ותורה שלמה אות לו. שהש"ר ד [יג] ב. זוהר ח"ב קלבא. באר היטב או"ח נג ס"ק א, וש"נ. אור התורה שמות ח"ה עמ' א'שפג ועוד. הגהות כ"ק אדמו"ר מהורש"ב לסידור (סידור תורה אור תשמ"ז עמ' 486). לקוטי שיחות כרך כ"א עמ' 153, וש"נ.

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-700-704120

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-700-704120

